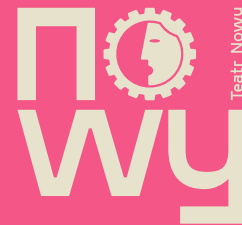

**Smoleńsk
Late Night
Show**

PROGRAM

Smoleńsk Late Night Show

reżyseria: Jakub Zalasa

dramaturgia: Piotr Pacześniak

scenariusz: Piotr Pacześniak I Jakub Zalasa
Bartosz Cwaliński

scenografia I kostiumy: Mirek Kaczmarek

video: Adrian Cognac

muzyka: Jakub Zalasa I Piotr Pacześniak

choreografia: Anna Obszańska

reżyseria światła: Bartosz Fatek

inspicjentka: Hanna Molenda

kurator projektu „Nowy i Młodzi”: Remigiusz Brzyk

obsada: Karolina Bednarek (debiut) I Alicja
Bartosz Cwaliński (debiut) I Conan Barbarzyńca
Łukasz Gośławski I Mariusz
Paweł Kos I Przemek
Damian Sosnowski I Człowiek-Orzeł
Katarzyna Żuk I Hanna

prapremiera: 17 grudnia 2022, Mała Scena

Momenty, które wszystkich obchodzą

Paweł Kos, w spektaklu Przemek, i Łukasz Gosławski, w spektaklu Mariusz. 10 kwietnia 2010 roku mieli odpowiednio 23 i 24 lata

PK:

ŁG: Tak się złożyło, że tego dnia byliśmy w jednym miejscu. Studiowaliśmy razem w szkole teatralnej, mieliśmy wtedy

PK: zajęcia z piosenki aktorskiej...

...na 3 roku. Nasza grupa nie była najlepiej przygotowana.

ŁG: Nikt nie chciał prezentować swojej piosenki.

Kolega się zdecydował, po nim miała wyjść następna

PK: grupa.

ŁG: Wtedy do sali wpadł Amin...

PK: Tak, inny kolega z grupy, kompletnie przerażony.

Krzyczał: wszyscy zginęli, wszyscy zginęli!

ŁG: Zeszliśmy do portierni...

PK: ...tam był telewizor, zaczęliśmy oglądać relację.

Potem profesor odwołał zajęcia i każdy wrócił do siebie przeżywać to i śledzić na bieżąco. Przykry dzień bardzo.

A co było dalej, to każdy wie. Tyle.

**Karolina Bednarek, w spektaklu Alicja.
10 kwietnia 2010 roku miała 11 lat**

Pamiętam, że się obudziłam, zeszałam na dół w moim domu.
Mój brat stał przed telewizorem – leciały wiadomości,
było bardzo poważnie. Powiedział, że prezydent nie żyje.
Nie wiedziałam, jak mam na to zareagować. Widziałam,
że wszyscy są wstrząśnięci. Potem się okazało, że nie żyje
więcej osób, nie tylko prezydent; że to była katastrofa.
Staliśmy przed telewizorem w szoku. Tyle.

**Katarzyna Żuk, w spektaklu Hanna.
10 kwietnia 2010 roku... była zupełnie dorosła**

10 kwietnia poszłam wcześniej na bardzo długi spacer
z psem. Wracając zobaczyłam, że dozorca zawiesza przy
bramie flagę Polski. Zaczęłam szukać w pamięci, jakie to
święto. Okazało się, że w drugiej ręce trzyma czarną
aksamitkę. Powiedział mi, co się stało. Wróciłam do domu,
trochę bezmyślnie gapiłam się przez pół dnia w telewizor.
Bardzo trudno mi było zebrać myśli, ale pierwsza rzecz,
jaką pomyślałam, to że to jest straszna tragedia,
niewyobrażalna. Chyba do tej pory nie potrafię sobie tego
jakoś ułożyć. To jest wydarzenie wręcz metafizyczne. I tyle.

Bartosz Cwaliński, w spektaklu Conan Barbarzyńca.
10 kwietnia 2010 roku miał 14 lat

W dniu katastrofy miałem kilkanaście lat i grałem w grę komputerową Blitzkrieg 2. Matka ściągnęła mnie sprzed komputera przed telewizor. W telewizji śniadaniowej pokazywali płonący wrak. Wtedy zrozumiałem, że są takie momenty, w których się nie gra w gry. Po prostu. Momenty, które wszystkich obchodzą. Zostaliśmy tak razem przed telewizorem na pół godziny i już nie grałem tego dnia. I tyle. Tak pamiętam.

Piotr Pacześniak, współautor tekstu, autor dramaturgii.
10 kwietnia 2010 roku miał 11 lat

Było rano, więc byłem w swoim pokoju. Z tego, co pamiętam, grałem na komputerze. W Heroes 3. W pewnym momencie do pokoju weszła mama. Miała czerwone mokre oczy, ale już nie płakała. Powiedziała, że była katastrofa, i że chyba wszyscy nie żyją – wtedy jeszcze to nie zostało potwierdzone. Poprosiła, żebym przyszedł do salonu. Resztę poranka spędziliśmy oglądając telewizję. Tyle.

Anna Obszańska, autorka choreografii.
10 kwietnia 2010 roku miała 14 lat

Pamiętam, że to był weekend i pamiętam, że wstałam bardzo późno. Pamiętam, że byłam w piżamie, strasznie zaspana schodziłam na dół do salonu. Pamiętam strasznie głośno włączony telewizor, TVN 24. Widziałam mnóstwo polityków, nie wiedziałam, o co chodzi. Wlałam do miski mleko, wsypałam sobie Cini-Minis i próbowałam jakoś to nadgonić.

Jakub Zalasa, reżyser, współautor tekstu.

10 kwietnia 2010 roku miał 9 lat

10 kwietnia – co ciekawe w kontekście robienia spektaklu – nie pamiętam. Pamiętam tylko to, co się wydarzyło dwa dni później – zgromadzenie w szkole. Chodziłem wtedy jeszcze do międzynarodowej szkoły na Kabatach, więc było to ciekawe zdarzenie. Pomimo że uczniowie pochodzili z różnych stron świata, wszyscy zebrali się w hallu głównym, ubrani na czarno. Nie do końca rozumiałem, o co chodzi – u mnie w domu się o takich sprawach właściwie nie rozmawiało, albo zostało to umyślnie pominięte przez moją rodzinę. Zebraliśmy się i tego milczenia tak naprawdę nie zapomnę nigdy – poczucia, że nie rozumiem, co się dzieje, ale że w tym momencie wydarza się coś historycznego i że to ze mną zostanie prawdopodobnie zawsze.

Damian Sosnowski, w spektaklu Człowiek-Orzeł.

10 kwietnia 2010 roku miał 16 lat

Obudziła mnie rano moja mama, mówiąc zapłakany głosem, że coś się straszno stało. Z początku myślałem, że to jej stała się jakaś krzywda, ale był dosyć głośno włączony telewizor. Rozpaczła, że rządzący właśnie zginęli, że cały samolot został zniszczony i kilkadziesiąt osób nie żyje. Dla mnie to była bardzo absurdalna sytuacja. Nie wiedziałem, jak się do tego ustosunkować, więc byłem po prostu zdziwiony.

Tyle...

A Ty?
Gdzie byłeś_aś
i co robiłeś_aś
10 kwietnia 2010 roku?

PULL UP

Muzyka i słowa: Piotr Pacześniak i Jakub Zalasa

Nie wszystko co płonie ginie
Widzę ciągle ten sam las,
widzę ciągle ten sam las
(Nie) wszystko co się wznosi musi spaść
Widzę ciągle razem nas,
widzę ciągle razem nas

Nie wszystko co w głowie minie
Ja już nie chcę dalej sam,
ja już nie chcę dalej sam
Wszystko co minęło dalej w nas
My stoimy twarzą w twarz,
się mijamy twarzą w twarz

Spadam
pull up
Płonę
pull up
Odchodzę
pull up
Możesz użyć mojej maski tlenowej

Spadam
pull up
Płonę
pull up
Odchodzę
pull up
Dzisiaj krzyczę to na całą Polskę

Zdejmij garnitur, rozepnij kołnierz
Dzieci pożegnaj, ucałuj żonę
Ja już cię rozumiem,
w tej masce płoniesz
Lot nad Smoleńskiem,
tym ostatnim lotem

Zdejmij garnitur, rozepnij kołnierz
Dzieci pożegnaj, ucałuj żonę
Kto już w samolocie,
ten zna procedury
Przeżyję jeśli dasz mi oddech
z maski tlenowej

Spadam
pull up
Płonę
pull up
Odchodzę
pull up
Możesz użyć mojej maski tlenowej

Spadam
pull up
Płonę
pull up
Odchodzę
pull up
Dzisiaj krzyczę to na całą Polskę